

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11C/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214221015
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marie Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2214221015.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Mariou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, práv. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava proti odporkyňi: U. T., O.. XX.XX.XXXX, V. T.. F. XXXX/XX, XXX XX Y. F., zast.: JUDr. Eva Goconová, advokátka, so sídlom Széchényiho 8, 929 01 Dunajská Streda, o zaplatenie 897,96 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 04.12.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku návrh zamietá.

III. O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok sa svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.11.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 897,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 04.12.2011 do zaplatenia a na trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že poskytol odporkyňi na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 18.12.2008 pôžičku v celkovej výške 2.368,25 eur, ktorú sa odporkyňa zaviazala uhradiť formou pravidelných 48 mesačných splátok vo výške 53,64 eur. Odporkyňa zo zmluvy uhradila celkom sumu 1.512,72 eur. Odporkyňa svoj záväzok voči Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok neplnila riadne a včas v čase určenom v zmluve, čím sa dostala do omeškania a preto Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok predžalobnou upomienkou zo dňa 25.11.2011 vyzval odporkyňu k okamžitej úhrade celej dlžnej sumy vo výške 867,90 eur, čo však odporkyňa nespĺnila. Celkový dlh odporkyne ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 897,96 eur, súčasne si uplatnil Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok tiež zákonný úrok z omeškania.

Dňa 24.03.2015 bol tunajšiemu súdu doručený návrh Consumer Finance Holding, a.s. zastúpeného splnomocnencom na zmenu účastníka konania, ku ktorému priložil Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.02.2015 spolu s prílohou. Súd mal Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.02.2015 preukázané, že Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok postúpil pohľadávku voči odporkyňi na Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.. Okresný súd Dunajská Streda uznesením č.k. 11C/42/2015-33 zo dňa 29.04.2015 pripustil, abydo konania namiesto pôvodného navrhovateľa Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12,060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 vstúpil Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.05.2015.

Odporkyňa uviedla, že jej postupca poskytol pôžičku 1.659,70 eur, uhradila 1.609,20 eur, neuhradila 50,50 eur. Namietla premlčanie splátok úveru do 20.10.2011, teda do 32.splátky. Premlčaných je aj 50,50 eur.

Napriek výzve súdu prevzatej dňa 06.10.2015 sa právny zástupca navrhovateľa k uplatnenej námietke premlčania práva nevyjadril.

Súd vec ako drobný spor (do 1000 eur) prejednal bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok z 18.12.2008, predžalobnou upomienkou zo dňa 25.11.2011, ktorá je výzvou na úhradu istiny 867,90 eur, fotokópiou doručky na meno odporkyne, doplnením návrhu splnomocnencom navrhovateľa zo dňa 25.11.2011, prehľadom splátok a úhrad na meno odporkyne, Všeobecnými obchodnými podmienkami Consumer Finance Holding, a.s. platnými od 08.07.2008, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.02.2015 s prílohou, a zistil tento skutkový stav veci:

Zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 18.12.2008 (ďalej len „Zmluva“) súd zistil, že ju podpísal právny predchodca navrhovateľa Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok a odporkyňa: Ide o formulárové tlačivo, v ktorom je uvedená schválená výška pôžičky 1.659,70 eur, celková suma pôžičky 2.360,- eur, počet splátok 44, výška splátky 53,64 eur, konečná splatnosť 48 mesiacov, ročná úroková sadzba 20,64 %, priemerná hodnota RPMN 20,64 %. V spodnej časti zmluvy je v predtlačenom formulári uvedené prehlásenie klienta o tom, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom prislúchajúcim spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť splátky riadne a včas.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 08.09.2015 mal súd preukázané, že odporkyňa pôžičku vo výške 1.659,70 eur čerpala. Z prehľadu splátok mal súd preukázané, že odporkyňa zaplatila 1.609,20 eur. Neuhradených ostalo 50,50 eur. Posledná neuhradená splátka vo výške 53,64 eur je evidovaná k 20.11.2011. Návrh bol na súd podaný dňa 14.11.2014. Zosplatnenie úveru nastalo dňa 25.11.2014.

V zmluve o poskytnutí pôžičky je uvedená pri výške úveru 1.659,70 eur výška mesačnej splátky 53,64 eur, počet splátok 44 a RPMN 20,64 %.

Súdu boli predložené Všeobecné obchodné podmienky platné od 08.07.2008 (ďalej len „VOP“), z ktorých súd zistil, že ide o formulárové tlačivo, ktoré nebolo podpísané odporkyňou.

Podľa bodu 6.1 VOP klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve alebo podmienkach alebo VOP.

Podľa bodu 6.3 VOP v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky.

Podľa bodu 9.1 VOP klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka klienta zaplatená v prospech spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia spoločnosti. Podľa bodu 9.2 VOP spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky spoločnosti voči pohľadávkam klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka spoločnosti ešte nie je splatná, bola premlčaná, alebo ju nemožno zaplatiť na súde.

Podľa bodu 9.3 VOP klient nie je bez súhlasu spoločnosti oprávnený jednostranným úkonom započítať žiadne svoje pohľadávky voči spoločnosti.

Podľa bodu 12.2 VOP spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky.

Podľa bodu 12.3 VOP v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % denne.

Podľa bodu 13.2 VOP klient ako aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu.

Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.11.2011 vyzval právny predchodca navrhovateľa odporkyňu k okamžitej úhrade dlžnej sumy 867,90 eur. Súdu bola predložená doručka o prevzatí odporkyňou dňa 30.11.2011.

Prehľadom splátok a úhrad odporkyne súd zistil, že odporca uhradil splátky celkom v sume 1.609,20 eur. Právny predchodca navrhovateľa účtoval odporkyni pokuty za omeškanie.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení do 30.11.2009 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytované ho spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení do 31.12.2009 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom je spotrebiteľský a predmetná Zmluva je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Súd má za to, že Zmluva o poskytnutí pôžičky má spotrebiteľský charakter zmluvy, nakoľko Zmluva spĺňa náležitosti zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval nielen podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a tiež v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy vyplýva z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že

pôvodný veriteľ je dodávateľom a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, že by odporkyňa konala pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že písomne uzavretá zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou, uzavretou medzi dodávateľom a spotrebiteľom vo forme spotrebiteľského úveru. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie nielen zmluva o úvere, ale aj zmluva o pôžičke, obe zadané ako spotrebiteľský úver, ktorým je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov a podľa písmena b) ustanovenia obsahom tak zmluvy o úvere ako aj zmluvy o pôžičke je záväzok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi dočasne peňažné prostriedky a spotrebiteľov záväzok ich vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Navrhovateľ v konaní nerozporoval skutočnosť, že odporkyňa má v ich zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa.

V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/ EHS 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, premietnutej do ustanovení § 52 až § 54 zákona č.150/2004 Z.z. sa súd zaoberal otázkou, či spotrebiteľská zmluva a k nej patriace podmienky, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či neobsahuje neprijateľnú podmienku. Neprijateľné podmienky zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ nemá pri podpise zmluvy možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť pochopiť ich obsah. Zmluvu uzatvára spotrebiteľ na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V prejednávanej veci na základe záveru, že medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, typovú (adhéznú), predtlačенú na formulári, ktorú o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovil obsah zmluvy uzavretej s odporcom/spotrebiteľom a vo formulárovej zmluve stanovil aj podmienky jej realizácie a odporca ako fyzická osoba - spotrebiteľ nemal možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemohol vyjednávať a mohol predložený návrh navrhovateľom na uzavretie zmluvy o pôžičke buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť, súd skúmal, či zmluva a k nej patriace Všeobecné obchodné podmienky neobsahuje neprijateľné podmienky v zmysle § 53 ods. 1 a 3 OZ.

Súd preskúmal zmluvu a k nej patriace Všeobecné obchodné podmienky a zistil, že tieto obsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorej si navrhovateľ v konaní uplatňoval plnenie.

Súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku v zmluve o poskytnutí pôžičky v časti klient, kde klient prehlasuje, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom prislúchajúcim spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť splátky riadne a včas. S uvedenou podmienkou súvisia ďalšie neprijateľné podmienky, ktoré sa nachádzajú vo VOP a to v bode 12.2, kde sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. Prehlásenie uvedené v zmluve je vopred predtlačенé na formulári veľmi drobným, skoro nečitateľným písmom uprostred dlhšieho spolu písaného odseku. Zo Zmluvy o pôžičke, k nej patriacim Všeobecným obchodným podmienkam a na základe rozhodovacej činnosti súdu možno urobiť záver, že ide o formulárovú zmluvu, ktorú uzatváral dodávateľ služby s ďalším množstvom spotrebiteľov za rovnakých podmienok v rovnakom čase ako s odporcom a podmienky zmluvy a podmienok pripravil dodávateľ ako štandardnú typovú zmluvu. Takto predloženú zmluvu mohla odporkyňa buď ako celok prijať alebo odmietnuť a nemala možnosť ako strana v slabšej vyjednávacej pozícii v zmluvnom vzťahu s dodávateľom vyjednať si podmienky zmluvy, keď mala aj možnosť oboznámiť sa s podmienkami zmluvy pred jej podpisom, nemohla ovplyvniť ich obsah. Súd má za to, že pôvodný veriteľ použil pri uzatváraní zmluvy nekalú obchodnú praktiku tým, že do zmluvy zakomponoval formulárové prehlásenie klienta uvedené drobným písmom, ktoré odporkyňa prijala podpisom zmluvy ako celok a ktoré nemohla odmietnuť. Všeobecné obchodné podmienky neboli podpísané odporkyňou, boli predložené ako formulárové tlačivo s ešte menším písmom, než aké bolo uvedené v časti prehlásenia klienta v zmluve. Taktiež uvedené podmienky nemohla odporkyňa odmietnuť, keďže podľa zmluvy sú súčasťou zmluvy. Navrhovateľ v konaní neuniesol dôkazné bremeno, že medzi jeho právnym predchodcom (dodávateľom služby) a odporkyňou boli individuálne vyjednané podmienky zmluvy, pričom ho zaťažuje dôkazné bremeno, čo vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka a súd dospel v zmysle tohto ustanovenia k záveru, že treba považovať podmienky zmluvy a podmienky k zmluve, za individuálne s odporcom nevyjednané ohľadom plnenia „za zmluvnú pokutu“. Pre dodávateľom predložené odporcovi formulárové znenie zmluvy a podmienok

ním vopred pripravené, nie je splnená požiadavka, že na individuálne dojednanie je potrebné náležite rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Z uvedených dôvodov súd považuje ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné. Súd nespochybňuje, že podľa § 263 Obchodného zákonníka môžu byť všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, avšak u zmluvnej pokuty sa v zmysle § 544 ods. 1 a 2 OZ vyžaduje, aby došlo k prejavu vôle oboch účastníkov zmluvného vzťahu, ktorého výsledkom má byť podľa ustanovenia § 544 OZ dohoda účastníkov o konkrétnej povinnosti, vyplývajúcej zo zmluvného vzťahu a v prípade jej porušenia má dôjsť k následku vzniku práva na zaplatenie zmluvnej pokuty a na druhej strane vzniku povinnosti sankciu zaplatiť. K platnému právnomu úkonu, z ktorého by vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty sa preto vyžaduje dvojstranný prejav vôle a nie je postačujúci iba súhlas jednej strany tak, ako je to vyjadrené vo Všeobecných obchodných podmienkach, navyše ani nepodpísaných na potvrdenie prejavu vôle druhou stranou. Podľa § 544 ods. 2 OZ sa vyžaduje, aby bola ohľadom platného dojednania strán o zmluvnej pokute dohoda strán o nej písomná a navrhovateľ nepreukázal, že došlo k dodržaniu zákonom predpísanej písomnej formy. Pri zmluvnej podmienke, danej do formulára jednou stranou právneho vzťahu ohľadom zmluvnej pokuty, absentuje zákonom predpísaná písomná forma podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorej absencia spôsobuje, že právny úkon je podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vyžadujúci sa zákonom neplatný a z neplatného právneho úkonu nemožno priznať plnenie. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky vidí súd podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v tom, že spotrebiteľ má platiť zmluvnú pokutu z celej dlžnej splátky, aj keď by prípadne jej časť bola uhradená. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom k hlavnému záväzku, v tomto prípade k úveru a musí byť primeraná aj svojou výškou k záväzku, ktorý zabezpečuje, čo splnené nie je, spotrebiteľ je podľa znenia podmienky povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. Zmluvná pokuta je naviazaná na omeškanie spotrebiteľa s platením splátky a za omeškanie je okrem zmluvnej pokuty spotrebiteľ postihnutý kumulovane aj sankčným úrokom podľa ustanovenia v bode 12.3., spotrebiteľ má v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok povinnosť uhradiť okrem zmluvnej pokuty za omeškanie tej istej splátky aj sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, sa vyžaduje, aby za to isté porušenie, za omeškanie zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Ďalšiu neprijateľnú podmienku súd vidí v článku 9.1, 9.2 a 9.3 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré dávajú právo dodávateľovi služby započítavať úhrady od odporcu v poradí určenom podľa vlastného uváženia, ďalej dávajú právo veriteľovi započítať nesplatené a premlčané pohľadávky, pričom odporca ako spotrebiteľ bez súhlasu dodávateľa služby nebol oprávnený jednostranným úkonom započítať žiadne svoje pohľadávky voči spoločnosti. Podľa prehľadu splátok a úhrad bolo zo sumy 1.609,20 eur uhradenej odporkyňou započítané na istinu len suma 537,90 eur. Podľa názoru súdu pôvodný veriteľ si takouto podmienkou istil, že v prípade nevyožiteľnosti jeho pohľadávky od dlžníka nepríde o úroky. Spotrebiteľ nemôže mať záujem na uhradení najprv úrokov a až potom istiny, pretože to spôsobuje, že jeho dlh sa neznižuje. Pôvodný veriteľ dal podmienku do Zmluvy o určení, že je oprávnený započítavať zo splátky podľa vlastného uváženia v rozpore s ustanovením § 566 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.1.2008. Podmienka je daná do Zmluvy v neprospech spotrebiteľa. Súd pri hodnotení neprijateľnosti podmienky vychádza z toho, že čiastočné plnenie sa podobá plneniu v splátkach, ktoré bolo dohodnuté aj v Zmluve. Rozdiel je v tom, že pri plnení v splátkach je výška splátok a splatnosť jednotlivých splátok vopred určená, kým pri čiastočnom plnení to tak nie je, keďže záleží iba na dlžníkovi, či čiastočné plnenie ponúkne, kedy a v akej výške. Novelizované ustanovenie § 566 Občianskeho zákonníka (zákonom č. 568/2007 Z.z.) od 1.1.2008 určuje, v akom poradí treba započítať čiastočné plnenie. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa započíta najprv plnenie na istinu a až potom na úroky a toto poradie môže zmeniť len dlžník, nie veriteľ. Pre formulárovú podobu Zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok je súd toho názoru, že spotrebiteľ ani nemohol prejaviť právo, dané mu v ustanovení § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože mohol Zmluvu buď ako celok iba prijať alebo odmietnuť. Ak navrhovateľ nepreukázal opak (§ 53 ods. 3 OZ), toto zmluvné ustanovenie „dohodnuté“ medzi dodávateľom a spotrebiteľom súd nemohol považovať za individuálne dojednané. Zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pri započítavaní poradia istiny a príslušenstva pohľadávky, t.j. úrokov a úrokov z omeškania uprednostňovaním započítavania najprv na príslušenstvo, zvyhodňuje veriteľa a je neplatná, keď vylučuje možnosť odporcu, aby si sám určil, na aké nároky budú jeho splátky započítané. Navrhovateľ navyše v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch započítaval úrok, ktorý nárok mu je zákonom upretý.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že návrh bol podaný dôvodne iba čiastočne. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporkyňou platne Zmluvu o poskytnutí

pôžičky, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 1.659,70 eur. Vychádzajúc zo záveru, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola platne uzavretá Zmluva, zaoberal sa súd nárokom navrhovateľa uplatneným v konaní proti odporkyni na zaplatenie (§ 80 písm. b) O.s.p.). Súd v konaní dospel k záveru, že pre neprijateľnosť podmienok o zmluvnej pokute v zmluve o pôžičke a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré súd vyššie vyhodnotil ako neplatné, nemal navrhovateľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Ustanovenie § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje náležitosti zmluvy. Absencia niektorých náležitostí (napr. ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba) nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver/pôžička a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch namiesto neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd dospel k záveru, že Zmluva v čase jej uzavretia neobsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom a to konkrétne náležitosť uvedenú v ustanovení § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch - poplatky a preto veriteľ nemôže požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ich absencia v zmluve spolu s absenciou výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona a s absenciou konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) cit. zákona; spôsobuje v zmysle § 4 ods. 3 cit. zákona, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výška poplatkov nevyplýva ani z Všeobecných obchodných podmienok aj keď bola zahrnutá do jednotlivých splátok, podmienky predložené súdu neboli podpísané odporkyňou. Ako súd uviedol vyššie, celý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a tento následok má zato, že odporkyňa je povinná vrátiť iba sumu istiny, ktorá jej bola požičaná. Odporkyňa podľa zmluvy prijala peňažné prostriedky vo výške 1.659,70 eur. Súd prehľadom obrátov odporkyne zistil, že odporkyňa uhradila právnomu predchodcovi navrhovateľa celkom sumu 1.609,20 eur. Súd zaviazal odporkyňu na splnenie povinnosti vrátiť navrhovateľovi nesplatenú istinu v sume 50,50 eur, vypočítanú ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a splatenými prostriedkami s 9,25 % úrokom z omeškania ročne z priznanej výšky istiny od 04.12.2011 do zaplatenia, t.j. vo výške úroku z omeškania stanovenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. a odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie podľa predžalobnej upomienky doručenej právnym predchodcom navrhovateľa odporkyni dňa 30.11.2011 a vo zvyšku súd návrh zamietol.

K premlčaniu práva súd udáva, že úver bol zosplatený dňom 25.11.2011, návrh bol súdu doručený dňa 14.11.2014, teda v 3-ročnej premlčacej lehote.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Pomer úspechu svedčí v prospech odporkyne, tá trovy konania uplatnila, ale nevyčíslila. Súd preto postupoval v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.